

SECTION 10. EUROPEAN UNION LAW. INTERNATIONAL LAW AND COMPARATIVE LAW

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-674-4-49>

IMPLEMENTATION OF INTERNATIONAL OBLIGATIONS IN THE FIELD OF PUBLIC HEALTH IN UKRAINE: THE CASE OF THE WHO FRAMEWORK CONVENTION ON TOBACCO CONTROL

ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ МІЖНАРОДНИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ У СФЕРІ ГРОМАДСЬКОГО ЗДОРОВ'Я В УКРАЇНІ: ПРИКЛАД РАМКОВОЇ КОНВЕНЦІЇ ВООЗ ІЗ БОРОТЬБИ ПРОТИ ТЮТЮНУ

Alimenko O.-M. I.

*PhD in Law, student at National
University of Kyiv-Mohyla Academy
Kyiv, Ukraine*

Аліменко О.-М. І.

*кандидат юридичних наук, студентка
Національний університет
«Києво-Могилянська академія»
м. Київ, Україна*

Імплементация міжнародних актів у національне законодавство є ключовим механізмом забезпечення виконання міжнародних зобов'язань держави та важливим індикатором її інтегрованості у глобальні правові процеси. У сфері громадського здоров'я та контролю над тютюном таким універсальним інструментом виступає Рамкова конвенція Всесвітньої організації охорони здоров'я із боротьби проти тютюну 2003 року (далі – РКБТ) [1].

Вживання нікотинових та тютюнових виробів залишається однією з провідних причин передчасної смертності у світі, спричиняючи понад 8 мільйонів смертей щороку [2, с. 15]. Для України ця проблема є системною, оскільки вживання нікотинових та тютюнових виробів суттєво впливає на поширеність і смертність від неінфекційних захворювань. Відтак імплементация положень РКБТ є не лише міжнародно-правовим обов'язком, а й інструментом трансформації національної політики у сфері охорони здоров'я.

РКБТ є рамковим міжнародним договором, що встановлює як матеріально-правові, так і процедурні зобов'язання для держав-учасниць. Її нормативна конструкція передбачає поєднання норм

прямої дії та норм-програмних орієнтирів, які потребують подальшої конкретизації у внутрішньому законодавстві.

Ключові положення Конвенції охоплюють податкові та цінові заходи (стаття 6), захист від впливу тютюнового диму (стаття 8), регулювання пакування і маркування (стаття 11), повну заборону реклами та стимулювання продажу (стаття 13), принцип захисту політики від впливу тютюнової індустрії (стаття 5.3) та інші. Конвенція також покладає на держави обов'язок розробляти національні стратегії контролю над тютюном та регулярно звітувати про прогрес [1]. Таким чином, РКБТ формує комплексний регуляторний стандарт, який поєднує правові, адміністративні та фіскальні механізми.

Україна ратифікувала РКБТ у 2006 році, після чого розпочався процес нормативної трансформації її положень у внутрішнє законодавство. Основним інструментом імплементації став Закон України «Про заходи щодо попередження та зменшення вживання тютюнових виробів і їх шкідливий вплив на здоров'я населення» [3], який системно доповнювався з урахуванням міжнародних стандартів.

Імплементація статті 13 РКБТ знайшла відображення у повній забороні реклами, спонсорства та стимулювання продажу тютюнових виробів. Положення статті 8 реалізовані через запровадження широкого переліку громадських місць, вільних від тютюнового диму. Вимоги статті 11 щодо маркування матеріалізовані у впровадженні графічних медичних попереджень, які займають значну площу упаковки та містять текстові й графічні повідомлення про шкоду для здоров'я [2, с. 104–112].

Важливим елементом імплементації стала реалізація податкових заходів відповідно до статті 6 РКБТ. Дослідження семирічного плану підвищення акцизів засвідчило, що гармонізація податкової політики із міжнародними стандартами сприяла зменшенню споживання тютюну та збільшенню фіскальних надходжень [4]. Таким чином, Україна імплементувала значну частину матеріальних норм РКБТ шляхом прийняття та оновлення спеціального законодавства.

Попри суттєвий прогрес, імплементація положень РКБТ залишається неповною. Насамперед це стосується системного впровадження статті 5.3 щодо захисту політики від впливу тютюнової індустрії. Хоча на нормативному рівні закріплено обмеження щодо взаємодії державних органів із представниками індустрії, механізми прозорості та контролю потребують подальшого вдосконалення [5, с. 42–45].

Іншою прогалиною є неповна інтеграція інструментів боротьби з незаконною торгівлею, що безпосередньо впливає на ефективність податкових та регуляторних заходів. Протокол РКБТ Про ліквідацію незаконної торгівлі тютюновими виробами (далі – Протокол) є окре-

ним міжнародним договором, спрямованим на створення глобальної системи простежуваності, ліцензування та міжнародного співробітництва у сфері боротьби з контрабандою [6]. З правової точки зору, ратифікація Протоколу є логічним продовженням виконання Україною зобов'язань за РКБТ. Незаконна торгівля підриває ефективність статті 6 Конвенції, оскільки знижує вплив податкових заходів на рівень споживання. Крім того, інтеграція до міжнародної системи обміну інформацією посилить інституційні спроможності держави у сфері фінансової та економічної безпеки. Таким чином, ратифікація Протоколу має стратегічне значення для завершення нормативної архітектури імплементації РКБТ.

Серед ключових викликів імплементації слід виокремити обмеження правозастосування, зокрема недостатню спроможність відповідних органів під час воєнного стану проводити заходи державного контролю та складність доведення порушень у сфері реклами і стимулювання продажу.

Суттєвим викликом є регулювання новітніх тютюнових та нікотинових виробів, включно з тютюновими виробами для нагрівання, нікотиновими паучами (снюсами) та електронними сигаретами. Їх швидка популяризація створює необхідність адаптації нормативної бази до нових форм споживання, що часто випереджають законодавчі процеси навіть на міжнародному рівні.

Отже, імплементація РКБТ в Україні демонструє приклад нормативної трансформації міжнародного договору у національне законодавство через поєднання законодавчих, фінансових та адміністративних механізмів. Україна досягла значного прогресу у реалізації матеріальних положень Конвенції, зокрема у сфері маркування, захисту від вторинного диму, заборони реклами та податкового регулювання.

Водночас повна реалізація міжнародних зобов'язань потребує подальшого зміцнення інституційних механізмів, завершення імплементації статті 5.3 та ратифікації Протоколу про ліквідацію незаконної торгівлі тютюновими виробами. Ефективність міжнародного договору визначається не лише його формальним включенням до національного законодавства, а й реальним функціонуванням правозастосовних механізмів.

Література:

1. WHO Framework Convention on Tobacco Control // World Health Organization. URL: <https://iris.who.int/server/api/core/bitstreams/264104b3-241a-4e48-88f9-aa7120779ffc/content> (дата звернення: 27.02.2026).
2. WHO Report on the Global Tobacco Epidemic 2021: Addressing new and emerging products. Geneva. 2021. URL: <https://www.who.int/publications/i/item/9789240032095> (дата звернення: 27.02.2026).

3. Про заходи щодо попередження та зменшення вживання тютюнових виробів і їх шкідливий вплив на здоров'я населення: Закон України від 22.09.2005 № 2899-IV / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2899-15> (дата звернення: 27.02.2026).

4. Weiger C, Kudrina I, Tyshchenko S, et al. The seven-year tobacco tax plan in Ukraine: a casestudy. *BMJ open*, 12(2), e049833. <https://doi.org/10.1136/bmjopen-2021-049833>

5. Global Progress Report on Implementation of the WHO FCTC 2023. Geneva. 2023. URL: <https://fctc.who.int/docs/librariesprovider12/meeting-reports/2023-global-progress-report-en.pdf> (дата звернення: 27.02.2026).

6. WHO FCTC Secretariat. Protocol to Eliminate Illicit Trade in Tobacco Products: Geneva. 2013. URL: <https://iris.who.int/server/api/core/bitstreams/d03f9cc9-1beb-4f09-9dee-12534a876776/content> (дата звернення: 27.02.2026).

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-674-4-50>

INTERNATIONAL STANDARDS IN THE FIELD OF JUSTICE EFFICIENCY

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ У СФЕРІ ЕФЕКТИВНОСТІ ПРАВОСУДДЯ

Bogdanov O. M.

*Postgraduate student
Kyiv University of Intellectual
Property and Law
Kyiv, Ukraine*

Богданов О. М.

*аспірант
Київський університет
інтелектуальної власності та права
м. Київ, Україна*

Ефективність здійснення правосуддя є вимогою національного законодавства України, а також міжнародним стандартом, що знайшов своє відображення у низці міжнародно-правових актів. З підписанням Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони (Угода про асоціацію з ЄС) [1], та у подальшому отримавши статус кандидата у члени ЄС [2], Україна прийняла на себе зобов'язання, зокрема, щодо підвищення ефективності правосуддя та судоустрою. Для цього необхідно врахувати у національному законодавстві деякі міжнародні стандарти у цій сфері.